

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 13. Lutheri scripta contra Anabaptistas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI.
A.C 1525.

§. XII.

Progressus Sectæ Anabaptistarum.

*Hist. des
Anab. imprimée à Am-
sterd. 1700.*

Nihilominus Anabaptistarum Secta extremo Ducum suorum supplicio nondum extincta fuerat, quamvis illorum seditio dissipata esset; nam iidem Hubmeyero auctore Tigurinos, Basileenses, San-Gallenses, Scaphusanos, pluresque alios suis erroribus involvebant: Tandem vero Principes ac Magistratus horum Fanaticorum jugum singulari sua vigilantia, animique fortitudine excusserunt; cum horum quamplurimi ob metum supplicii ex Helvetiorum Pagis excederent, & potissimi eorum in Germaniam inferiorem, ac præcipue in Westphaliam, Frisiam, Hollandiam, aliasque Provincias circumvicinas sese diffunderent.

§. XIII.

*Lutheri scripta contra Ana-
baptistas.*

*Cochl. l. cit.
p. III.*

Lutherus, qui paulo ante Anabaptistarum rebellionem suadebat, nunc illam condemnans, scriptum eorum libellum confutare aggressus est, ac præprimis Principibus æque ac Magistratibus obtemperandi necessitatem exposuit,

fuit, demum ad nonnullos præfati libelli articulos respondit, & quidem ad primum asseruit, Ministros a populo esse eligendos, suum tamen & in hoc ordinem esse servandum; si enim bona ad Ministrorum sustentationem destinata a Magistratibus proveniant, eorum nominationem itidem penes Magistratus esse, illis vero id recusantibus, eligendi Ministros, eisque providendi jus ad populum devolvi. Si autem Magistratus quemdam a populo nominatum admittere renueret, hunc obstringi, ut protinus discedat, illisque, a quibus fuerat electus, liberum relinquat, an eum velint sequi. Alterum articulum de decimis omnino iniquum esse pronunciat, nec minus tertium reprobatur, ceterosque omnes ad Juris peritorum iudicium remittit. Sub idem ferme tempus Lutherus adhortationem ad Principes divulgavit, in qua de hisce duodecim articulis moderatius, quam in alio quodam libello loquitur, simulque Principes ac populum ad pacem adhortatur, & tam his, quam illis mala, quæ ex civilibus bellis sequuntur, ob oculos ponit. Tandem cum sua monita contemneret, palam seditiosis adversari constituit, atque acerbiori Münzerum convitandi studio abreptus, librum composuit, cui titulum præfixit: *Terribile factum*

Sæcul. XVI.

A.C. 1525.

Sæc. XVI. *Sum, & judicium Dei in Thomam Münze-*
 A.C. 1525. *rum.* Huic libello protinus respondit

Joannes Cochlæus, atque omnia in ipsum Lutherum retorquens, ex propriis ejusdem libris, quæcunque ipse rusticis imputavit, eos hausisse, atque cuncta, quæ rebelles injuste attentarunt, ex illius doctrina didicisse demonstravit.

§. XIV.

Francofordienses Lutheri hæresis infecti.

Ex his Germaniæ tumultibus innumera oriebantur seditiones in variis urbibus, quarum cives Lutheri sectam introducere moliebantur. Jamjam Saxonix Elector recens electus, Hassiæ Landgravius, & Brunsvicensium Dux palam Lutheri hæresin profitebantur, nec minus Senatus Argentinensis aperte adversus Episcopum Ecclesiasticorum connubiis & Lutheranae doctrinæ Præconibus favebat. Ast majores longe turbas impia hujus Hæresiarchæ dogmata Francofordiæ ad Mœnum suscitavit: Plebs enim a duobus seditiosorum ductoribus, quorum unus erat Sartor, alter Sutor, ad rebellionem concitata in feriis Paschalibus magno impetu insurrexit, ac undique ad arma con-